

HALO 29

Dokument nepředstavuje konečnou podobou časopisu. Obsahuje iba texty, použité v HALO 29.

Halo 29

Hello Friends,

Jsme tu opět v novém roce 2002. Můžeme Vám sdělit, že v tuto chvíli se dozajista stříhá nové video album, které vyjde v průběhu tohoto roku. Toto album si budete možná moct připomenout ještě na pár přidaných koncertech. V novém čísle Vám přinášíme informace o novém singlu Goodnight Lovers. Pokud jste pozorní TV diváci, již jste mohli zaregistrovat nový klip. Uveřejňujeme také poslední text z alba Exciter. Přečíst si můžete také pár recenzí na koncerty z Exciter Tour. Obměnili jsme pro Vás sběratelské předměty v FC Shopu. Příjemné čtení a

see you next time
DMF

Adresa DMF:

Depeche Mode Friends, P. O. BOX 239, 160 41 Praha 6, tel. (+420) 603/420 937, 0608/208 342

<http://www.dmfriends-silence.cz>, <http://www.depechemode.cz>, www.depechemode.sk

e-mail: DMF@seznam.cz, info@dmfriends-silence.cz

Pobočky DMF:

DMF Slovensko: DM FC Friends, Kozmonautov 26/28, 036 01 Martin, Slovensko
0903/531 015, 0903/547 978

<http://www.dmfdepechemode.host.sk>

e-mail: depechemodefc@atlas.sk

DM News

nominování jsou na hudební cenu:

Category #10 - Best Dance Recording

1. "One More Time" - Daft Punk
2. "I Feel Loved" - Depeche Mode
3. "Out Of Nowhere" - Gloria Estefan
4. "All For You" - Janet Jackson
5. "Angel" - Lionel Ritchie

Category #86 - Best Remixed Recording, Non-Classical

1. "Heard It All Before" (E-Smoove House Filter Mix) - E-Smoove (remixer: Sunshine Anderson)
2. "I Feel Loved" - Depeche Mode (remixer: Danny Tenaglia)
3. "Thank You" (Deep Dish Vocal Remix) - Dido (remixer: Deep Dish)
4. "Soul Shakedown" (Silk's Downunder Mix) - Bob Marley (remixer: Steve 'Silk' Hurley)
5. "Baby, Come Over (This Is Our Night)" (K-Klass Klub Mix) - Samantha Mumba (remixer: K-Klass)

DVD "FREELOVE"

Všetci fanúškovia sa určite tešia na živé video, ktoré natáčal Anton Corbijn v Paríži. Predpokladaný dátum vydania by mal byť v júni 2002 (zatiaľ oficiálne nepotvrdené). Malú ochutnávku nám však poskytne už DVD singel Freeloove (obal vedľa). Bude obsahovať jedno video a dve audio stopy. A čo budete môcť na DVD vidieť? Záznam pochádza zo živého vystúpenia vo Philadelphii (30.06.). Nie je to však klasický záznam jednej skladby, ale videomontáž z rôznych častí koncertu. DVD obsahuje štyri 30 sekundové zábery z It's No Good, The Bottom Line a In Your Room. Pokračujú ukážky zo zvukovej skúšky pred koncertom, meet & greet z neznámeho mesta a pár záberov z natáčania klipu Freeloove (v New Orleans). No a nakoniec zhladnete časť skvelej videoprojekcie z Black Celebration. MUTE CS sľubuje, že cena DVD vydania neprekročí cenu "klasického" hudobného singla skupiny, takže rýchlo bežte 5. novembra do obchodov :)

DEPECHE MODE LIVE CHAT

Začiatkom tohto roka prebehol nie veľmi vydarený online chat s Andym. Ďalej nasledoval po vydaní albumu Exciter chat s celou kapelou. V deň vydania singla Freeloove a tri dni pred odovzdávaním cien MTV Europe Music Awards, teda 5. novembra budete mať možnosť "pokecať" si opäť s Andym. Všetko sa to začne na nemeckom serveri t-online.de o 15:45 nášho času.

- depechemode.com neobstálo v konkurencii nominovaných web stránok na MTV Europe Music Awards. Aj keď fanúškovia DM boli mimoriadne hluční a skandovali pred samotným vyhlásovaním (a nielen počas neho) "DEPECHE MODE" nebolo to nič platné. Skupina však nakoniec zahrála naživo Never Let Me Down Again (Exciterovskú verziu s Eignerovým bicím sólom), tak ako potvrdili v rozhovore pre MTV, že nezahrajú skladbu z aktuálneho albumu Exciter. Rozhodli sa tak preto, že chceli odprezentovať niečo dobré a staré na rozdiel od ostatných interpretov, ktorí hrajú naživo svoje posledné single. Moderátor FUN radia rozprával o nepohode v skupine a o rozhádanosti jej členov. Podľa jeho informácií nechceli DM dávať rozhovory spoločne, a že po vystúpení sa spolu nebudú rozprávať!!! Chybička krásy sa vlúdila, keď moderátor v nahratom rozhovore domýšľavo uviedol Fletchera ako Gahana :((
- Internetové stránky www.DVDfile.com uviedli, že Warner Music plánujú 12. 3. 2002 vydanie DVD titulu s názvom Depeche Mode: Exciter Live. DVD bude obsahovať koncert zaznamenaný Antonom Corbijnom v Paríži a Birminghame. Predpokladaná cena \$24.95.
- Časť videoklipu k nadchádzajúcemu singlu Goodnight Lovers bola natáčaná vo frankfurtskom hoteli, kde je skupina ubytovaná kôli vystúpeniu na MTV European Music Awards.

- No a na záver sa pozrite na niečo skutočne zaujímavé - jonnessoda.com. Čo už tí ľudia nevymyslia?
-

EXCITED

Mute Records vydalo promo pásku pre nadstávajúce DVD "Exciter Live" pod názvom "Excited Trailer" (unmastered). Dĺžka záznamu je 9min 12 sek. a obsahuje krátke live ukážky zo skladieb "Waiting for the Night", "Personal Jesus" a "Never Let Me Down Again" plus rozhovory v zákulisí. Členovia skupiny odpovedajú na otázky ako "Si pobožný?" a "Si nervózny pred tým ako ideš na pódium?". Práca na DVD je v plnom prúde a jeho názov v "upútavke" znie "Excited".

DEPECHE MODE vs "WHITE LABEL"

Na trhu sa objavily dve vinylové vydania (white label vinyl) s remixami skladieb DM. Prvý z nich pochádza od populárneho techno-DJ ATB (André Tenneberger), ktorý si na mušku vzal Everything Counts a urobil z neho desať minútový remix. Vinyl s jednou stranou má názov Depeche Mode vs ATB. Druhý vinyl s tromi techno remixami pochádza z Anglicka. Na jeho A-strane nájdete deväť minútovú verziu Behind the Wheel spoločne s Little 15 a na B-strane remix "vykopávky" No Disco. (releasemagazine.net)

MTV TOP VIDEOS 100 - 2001 31. 12. 2001

Tááák, v závere roka vychádza rebríček stovky najlepších videoklipov na stanici MTV. Vzhľadom na súčasné zameranie stanice, ktoré veľmi nefandí DM (aj keď podporovali Exciter Tour), je až na prekvapenie umiestnenie skladieb I Feel Loved na 58 a Dream On na 28 mieste. Avšak keď bude Dave vyzerat' ako Janet Jackson, možno budú depešáci prvý :) (MTVe.com)

DM NOMINOVANÍ NA CENU GRAMMY

Ďalší rok kariéry DM sa môže niesť v duchu zbierania plodov minuloročného snaženia. Prestížna cena GRAMMY sa bude udeľovať už po 44. krát, samozrejme za účasti Depeche Mode v dvoch kategóriách, kde sú nominácie nasledovné :

Najlepšia tanečná nahrávka (Best Dance Recording) "One More Time," Daft Punk and Romanthony "I Feel Loved," Depeche Mode "Out of Nowhere," Gloria Estefan "All for You," Janet Jackson "Angel," Lionel Richie

Najlepšia remixovaná nahrávka (Best Remixed Recording) 1. "Heard It All Before" (E-Smoove House Filter Mix) - E-Smoove (remixer: Sunshine Anderson) 2. "I Feel Loved" - Depeche Mode (remixer: Danny Tenaglia) 3. "Thank You" (Deep Dish Vocal Remix) - Dido (remixer: Deep Dish) 4. "Soul Shakedown" (Silk's Downunder Mix) - Bob Marley (remixer: Steve 'Silk' Hurley) 5.

"Baby, Come Over (This Is Our Night)" (K-Klass Klub Mix) - Samantha Mumba (remixer: K-Klass)

Nuž neostáva nič iné, len držať chlapcom palce počas slávnostného odovzdávania 27. februára 2002.

POKRAČOVANIE EXCITER TOUR ?

Na internete sa objavili informácie, že DM majú v pláne dodatočne rozšíriť predchádzajúce turné. Malo by sa jednáť o 4 júlové týždne, počas ktorých budú odohraté koncerty vo vybraných európskych metropolách. Boli vraj ohlásené zatiaľ dve mestá (Hamburg a Paríž). Verme že sa skupine v Prahe páčilo a budú sa tam chcieť opäť pozrieť!

Možno sa jedná o novoročnú fámu, takže si radšej počkajme na oficiálne stanovisko skupiny alebo jeho manažmentu, ktoré potvrdí alebo vyvráti tieto letné plány.

Živé video možná až v červnu 2002

Plánovaný živý videozáznam na VHS a DVD vyjde možná až v červnu roku 2002. Našemu francouzskému spolupracovníkovi to potvrdil Anton Corbijn, ktorý byl pověřen režii celého dokumentu. Ten také na obou koncertech v Paříži, které natáčel, pořizoval rozhovory s fanoušky. Vypadá to tedy, že se dočkáme nejen vlastního koncertního záznamu jako byly "The World We Live In And Live In Hamburg" a "Devotional", ale také pohledu odjinud či snad menší intervence do zákulisí koncertů jak jsme mohli vidět v "101".

UDĚLOVÁNÍ CEN MTV EUROPE MUSIC AWARDS

Dne 8. listopadu se konal osmý ročník udílení cen MTV Europe Music Awards. Frankfurtské podium Festhalle, kde se udílení cen pořádalo, přivítalo i naše miláčky Depeche Mode. I přes fakt, že Depeche Mode mají po mimořádně úspěšném turné je MTV nominovala pouze v kategorii o nejlepší webové stránky. Ani tuto cenu si Depeche Mode neodnesli a tak naplněnou halu potěšili alespoň svým živým vystoupením.

Nezvolili novou píseň, jak by se dalo očekávat, a tak místo Dream On či Freelove zahráli nadšenému publiku Never let me down again. Dave, který řádl několik měsíců na koncertech předvedl, že energie mu rozhodně nechybí. Celý v černém a možná trochu hubenější než před pár měsíci dával do zpěvu vše a lidé v publiku to ocenili. Tak jsme znovu viděli les rukou mavajících ve stejném tempu jako Dave a plakáty s nápisem "thank you", které měli fanoušci na posledním koncertě v Mannheimu. Dav nám přes to turné trochu zarostl a jeho hřívá vlasů malinko připomíná účes z Barrel of a gun. Martin s bílou kytarou zvolil další se svých převleků - tentokrát černé "peří" (nevím, jak to jeho tričko lépe nazvat) a Fletcher se klasicky nehnul po celou písničku od svých kláves. Doprovodné duo čokoládových tanečnic vydalo ze sebe maximum. Depeche Mode byli ozdobou večera.

Z nezaručených zdrojů se nám doneslo, že se DM před vystoupením pohádali. Po této zprávě jsem si celý záznam prohlédla pečlivěji a je pravdou, že Dave na Martina ani jednou nepohlédl a Martin se netvářil tak vesele, jak jsme byli zvyklí z koncertů. Myslím ale, že tomu množství depešáckých fanoušků to vůbec nevadilo.

STŘÍPKY Z EXCITER TOUR - 1

Během Exciter Tour se událo jistě mnoho zajímavých věcí. Ne z každého koncertu ovšem máme videozáznam. Z toho co máme jsem dnes vybral dvě zajímavosti z koncertu v Oslu a v Zagrebu. Více již ve článku.

V Oslu začalo **Walking in my shoes** jako obvykle. Ovšem zhruba v polovině písně se na podium vyšplhala jedna fanynka a hned zamířila směrem k Davemu. Ochranka byla pohotová a hned fanynku odtáhla.

Koncert v Zagrebu byl jeden z posledních a možná právě proto udělal Dave vyjímku - na konci **Freelove** se ale nechal snést pod pódium a pozdravil fanoušky v prvních řadách.

INFORMACE O PŘIPRAVOVANÉM LIVE DVD

Již jsme informovali o připravovaném vydání koncertu z turné Exciter Tour. Máme další informace z důvěryhodného zdroje, které se více týkají obsahu připravovaného DVD (kromě DVD vyjde i videokazeta). Půjde celkem o 2 DVD, na prvním bude celý koncert v režii Antona Corbijna. Druhé DVD má obsahovat spoustu bonusových materiálů, například videoprojekce z Exciter Tour. Termín vydání není v tuto chvíli známý. V souvislosti s vydáním Live DVD Exciter se začíná mluvit také o vydání starších materiálů (Devotional, 101 a další) na DVD. Máme se jistě na co těšit.

STŘÍPKY Z EXCITER TOUR - 2

Připomeneme si znovu norské Oslo, kde vnikly problémy při písni **When The Body Speaks** a píseň **Freelove** měla zajímavé finále. Více již ve článku.

Už při začátku písně **When The Body Speaks** je slyšet, že něco není v pořádku, Dave se stále otáčí a komunikuje se zvukaři, vynechává zpěv a poté píseň ukončí. Znovu se spustí hudba, Martin začne znovu vybrnkávat na kytaru a píseň začíná znovu. Bohužel nejsem tak "hudebně zdatný", abych poznal co bylo za problém.

Jak si asi pamatujete ještě z koncertů, na konci **Freelove** nechává skupina zpívat fanoušky, kteří zpívají "ooo, just freelove". V Oslo byla trochu změna - místo onoho "ooo" se zpívá kus písně, Dave je tím velice potěšen.

DM vánoční pozdravy na KROQ CD

-

KROQ FM v LA vydali každoroční Vánoční CD. Obsahuje 13 sekundový pozdrav od Dave.

Depeche Mode a Mute Records nasadili nejvyšší stupeň utajení! Předpokládané jarní datum vydání DVD je zcela nejasné, formát a obsah nepotvrzené, zasílání náslechů a nákupeků se konat nebude, to vše nejspíš ve vazbě na nemilé zkušenosti s odtajněním minulého alba několik měsíců před vydáním, a to nekontrolovaně: nic z toho však jistě touhu fandů po DVD Excited Live nezklidní – naštěstí ...

Připomínáme naše největší albové úspěchy roku 2001:

1. Depeche Mode – Exciter (Zlatá deska)
2. Nick Cave and The Bad Seeds – No more shall we part
3. Natacha Atlas – Ayeshteni

Depeche Mode pokračují ve špičkové singlové formě a Zlaté prodejní normě! Už třetí hitovka z Excitera, totiž sugestivní balada Freelove, stihla v prvním týdnu prodeje, a jen v Evropě, získat celkem třináct Top 75 umístění, z toho devět Top 50, sedm Top 25 a čtyři Top 10, když nejlépe je na tom ve Španělsku (č.3), Itálii (č. 3), Dánsku (č. 5), Německu (č. 8), Finsku (č. 11) a v GB (č. 19) - u nás se sice singlové prodeje oficiálně nevedou, ale o zhruba tisícovce kousků za 7 pracovních dní si může nechat celá mezinárodní konkurence jen klidně zdát ...

Depeche Mode byli v závěru roku omedajlováni! Cenu za „Nejlepší remix sezóny“ totiž v rámci prestižní ankety German Dance Award získala varianta na jejich hit I Feel Loved, kterou vytvořil Danny Tenaglia pod názvem Labor Of Love Mix: jak si ten metál rozdělí je fuk, podstatným budiž konstatování, že depechovský základ a zkušené opracování jsou velice funkční i 20 let po vzniku této legendární kapely ...

Goodnight Lovers sice se zpožděním, leč zato dvojbarevně! Prodloužený rádiový úspěch písně Freelove (pro naše rádia prý příliš depresivní ...) po celé Evropě působil odklad nasazení tohoto čtvrtého singlu z alba Exciter, desáté dlouhohrající studiové práce Depeche Mode: původně téměř vánočně naladěná balada se tak může stát melancholicky zamilovanou atrakcí ke svátku sv. Valentýna, neboť datum vydání se rýsuje na 11. února 2002 – na formátu CDS a dvou vinylech (černý a červený) se objeví základní téma, mix a akustické bonusy dalších písní...

Depeche Mode – Goodnight Lovers

Depeche Mode vydají nový singl 11. února 2002! Čtvrtým songem, vybraným z mezinárodně úspěšného alba Exciter, je hebká balada GOODNIGHT LOVERS, kterou napsal Martin Gore a produkoval Mark Bell.

Vedle jen rádiových one track CD (stopáž 3:48) se Goodnight Lovers objeví v komerční podobě CDS a dvou verzí vinylů (červený a černý), které budou obsahovat

Tento singl následuje

- po třech Top 20 UK hitech (a Top 1 písních v řadě zemí světa), totiž Dream On, I Feel Loved a Freelove !

- po značnom ohlasu alba Exciter (prodej přes 3 000 000 kusů), který se stal Top 10, např. v Německu, Švédsku, Francii, Řecku, Belgii, Itálii, Španělsku, Švýcarsku, Finsku, na Islandu, v Kanadě, Norsku, Rakousku, Dánsku, USA či Velké Británii.
- Po famózním pětíměsíčním turné, ozdobeném faktem, že např. první berlínské show (14000 lidí) bylo vyprodáno za pouhých 6 hodin, ve Stockholmu to 13000 lidí stihlo za hodinu a v Dánsku se prodalo 15000 lístků za 2 hodiny + dalších 5000 druhý den!

Video k novince Goodnight Lovers natočili pánové Dave Gahan, Martin Gore a Andrew Fletcher ve Frankfurtu nad Mohanem, v době předávání MTV Awards.

CHILDREN OF DEPECHE MODE...

... je názov projektu, z ktorého vznikla tribútna kompilácia Depeche Mode. Children of Depeche Mode je tak po švédskom, nemeckom, americkom, poľskom, ruskom, estónskom a argentínskom tribúte zbierkou prerobených hitov v podaní francúzskych kapiel. Zoznam skladieb nájdete v časti Diskografia > Tribútne vydania, alebo sa pozrite na web stránku venovanú tejto kompilácii, kde si navyše môžete vypočuť pár hudobných ukážok.

DM PRODLOUZILI EXCITER-TOUR

Wow, co za zprava pro DM-fanousky! Podle nemecke DM stranky budou pokračovat Andy, Martin a Dave v jejich Exciter-Tour! DM přijedou v cervenci na nekolik koncertu do Evropy. Do ted jsou napevno znamy locations Paris a Hamburg. Letni Tour by melo trvat ctyri tydny a obsahovat vylucne koncerty v Evrope. Presneji se skupina domluvi uprostred ledna na planovanem Band-Meeting.

Krome jineho....DM jsou pri letosnim oceneni Grammy nominovani ve dvou kategoriich: "Best Dance Recording" a "Best Remixed Recording"

Takze ALPHAVILLE dnes oznamili prvni koncerty z nadchazejiciho turne

Prvni koncert turne 4.4. Brno - hala rondo
Druhy koncert turne 5.4. Plzen
Treti koncert turne 6.4. Trencin

Pak nasleduje Svycarsko a Nemecko. Nektere koncerty v Nemecku nejsou az tek daleko od hranic, tak se v pripade zajmu da dohodnout a vyrazit i tam.

Takze ALPHAVILLE dnes oznamili prvni koncerty z nadchazejiciho turne

Meno **Dan Rucks** vám určite vôbec nič nepovie. Je však spojené s videoremixom skladby I Feel Loved, ktorý môžete zhliaďnúť na ako **Dan-O-Rama** remix. Na tom by ešte nebolo nič zvláštne, keby Dan Rucks v súčasnosti nepracoval na projekciách určených pre obrovské plátna na Zimnej olympiáde 2002 v Salt Lake City. Vysvetľuje:

“Tieto programy budú obsahovať sekvencie z mojích video remixov pre Cher, Madonnu a Depeche Mode, moje videomontáže z nočných klubov, ktoré reprezentujú silné americké symboly, ako sú The Brady Bunch, Jackie O. a Mary Tyler Moore.”

Ďalej hovorí: “Pre vlastnú produkciu využívame DVD technológiu. Použijeme demo verzie vrátane tanečných editov a koncertných projekcií pre Madonnu, Cher, Faith Hill a Depeche Mode, z ktorých nakoniec vzniknú projekcie pre olympiádu.”

Rozhodne sa máme na čo tešiť a uprene sledovať nadchádzajúce olympijské hry v očakávaní možného zhliadnutia projekcie práve s Depeche Mode.

4. singl z alba Exciter

"GOODNIGHT LOVERS" 11/2/2002, Bong 33

Singl Goodnight Lovers můžete v obchodech očekávat 11. února 2002. Singl bude vydán na 1x CD a 2x 12". Na singlu najdete skladby:

PROMO:

----- CDRBong33 -----

- 01 Goodnight lovers 7 version
- 02 When the body speaks Acoustic

- 03 The dead of night Electronicat Remix
- 04 Goodnight lovers - Isan Falling leaf Mix

----- CDRBong33 -----

- 01 Goodnight Lovers Single Version

ŘADOVÁ:

----- CD"Bong33 -----

- 01 Goodnight lovers 7 version
- 02 When the body speaks Acoustic
- 03 The dead of night Electronicat Remix
- 04 Goodnight lovers - Isan Falling leaf Mix

----- 12Bong33 -----

- 01 Goodnight lovers 7 version
- 02 When the body speaks Acoustic

- 03 The dead of night Electronicat Remix
- 04 Goodnight lovers - Isan Falling leaf Mix

Freelove – promo

Kromě oficiálních nosičů, vyšel i singl Freelove na následujících promo nosičích pro rádia:

FREELOVE

-

UK release - November 5th, 2001 (BONG 32), November 12th, 2001 (12BONG32)
US release - December 11th, 2001 (CD Maxi - 42419-2), December 11th, 2001 (DVD
Single - 38564-2)
GERMAN release - November 5th, 2001 (CD BONG 32)

FREELOVE

-

UK promotional 12" single #1 - P12BONG32

- "FREELOVE" - Console Remix
- "FREELOVE" - Schlammpeitziger "Little Rocking Suction Pump" Version
- "ZENSTATION" - Atom's Stereonerd Remix
- "FREELOVE" - Bertrand Burgalat Remix
- "FREELOVE" - DJ Muggs Remix

FREELOVE

-

UK promotional 12" single #2 (2x12" set) - PL12BONG32

- "FREELOVE" - Deep Dish Freedom Remix
- "FREELOVE" - Josh Wink Vocal Interpretation
- "FREELOVE" - Deep Dish Freedom Dub
- "FREELOVE" - Powder Productions Remix

FREELOVE

-

US Maxi CD single - Mute/Reprise (42419-2)

- "FREELOVE" - Flood Mix
- "FREELOVE" - DJ Muggs Remix
- "ZENSTATION"
- "FREELOVE" - Bertrand Burgalat Remix
- "FREELOVE" - Schlammpeitziger "Little Rocking Suction Pump" Version
- "ZENSTATION" - Atom's Stereonerd Remix

FREELOVE

-

US promotional 12" single - Mute/Reprise PRO-A-100794

- "FREELOVE" - Deep Dish Freedom Remix
- "FREELOVE" - Josh Wink Vocal Interpretation
- "FREELOVE" - Deep Dish Freedom Dub
- "FREELOVE" - Powder Productions Remix

FREELOVE

-

US promotional CD single - Mute/Reprise PRO-CD-100794

- "FREELOVE" - David Bascombe Remix
- "FREELOVE" - DJ Muggs Remix
- "FREELOVE" - Flood Mix

OKÉNKO DO MINULOSTI (1987)

STRANGELOVE

CD Bong 13

1. Strangelove
2. Pimpf
3. Strangelove – Maxi Mix
4. Agent Orange
5. Strangelove – Blind Mix
6. FPMIP
7. Strangelove – Pain Mix
8. Strangelove – MIDI Mix

Produkoval DM a Dave Bascombe ve studiu Guillaume, Paříž.

Blind Mix – remixoval Daniel Miller a Rico Conning v Guerilla Studios

Pain Mix – remixoval Mix Master Phil Harding v P.W.L.

NEVER LET ME DOWN AGAIN

CD Bong 14

1. Never Let Me Down Again
2. Pleasure, Little Treasure
3. Never Let Me Down Again – Split Mix
4. Pleasure, Little Treasure – Glitter Mix
5. Never Let Me Down Again – Aggro Mix
6. Never Let Me Down Again – Tsangarides Mix
7. Pleasure, Little Treasure – Join Mix
8. To Have And To Hold

Never Let Me Down Again produkoval DM, Dave Bascombe a D. Miller.

Pleasure, Little Treasure produkoval DM a Dave Bascombe.

To Have And To Hold produkovali a remixovali DM a Dave Bascombe.
Vše nahráno v Konk Studios, Londýn a mixováno v PUK Studios, Dánsko.
Split Mix, Glitter Mix & Aggro Mix – remixovali DM a Dave Bascombe.
Tsangarides Mix – remixoval Chris Tsangarides.
Join Mix – remixoval John Fryer a Paul Kendall.

BEHIND THE WHEEL (remix)

CD Bong 15

1. Behind The Wheel (remix)
2. Route 66
3. Behind The Wheel (Shep Pettibone Remix)
4. Route 66 (Beatmasters Mix)
5. Behind The Wheel (Beatmasters Mix)
6. Route 66 (Casualty Mix)
7. Behind The Wheel (L.P. Mix)

Route 66 napsal Robert William Troup Jr..
Produkovali DM a Dave Bascombe.
Nahráno v Guillaume Tell, Paříž a Konk, Londýn.
Casualty Mix – remixoval Dave Allen.

V případě zájmu, kteréhokoliv z těchto CDS nosičů můžete získat za 180,-Kč + 50,-Kč poštovné. Objednávat můžete telefonicky, písemně nebo na email.

1990-2001 ... příběh Depeche Mode

Po Violatoru se skupina rozhodla na rok si dát oddych. V této době se Fletch i Martin stali otci a Alan udělal další sólový projekt pod pseudonymem Recoil a nové album bylo pojmenováno „Bloodline“. Je to sbírka spolupráci s různými vokalisty včetně Mobyho. Dave Gahan se rozhodl opustit Londýn a přestěhoval se do LA. Když se potom znovu setkali, aby nahráli další album, změny na hlavním zpěvákovi byly očividné.

Fletch vzpomíná: „Během Violatoru byl absolutně v pohodě, měl svoje krátké vlasy. Potom jsme ho po Violation Tour neviděli asi rok. Když přijel do Španělska, abychom zahájili nahrávání Songs of Faith and Devotion měl dlouhé vlasy a říkal, že bychom měli být grunge kapelou a zmizel ve své ložnici asi na čtyři dny. Takže to byla opravdu změna.“

„Potřebovali jsme trochu posunout naše hranice a zkusit opravdu něco jiného než byl Violator. Jsem si jistý, že podvědomě tam byl tlak zopakovat ten úspěch a velmi zřejmá věc bylo udělat podobnou desku. Ale to nikdo z nás nechtěl. Myslím, že mezi mnou Floodem a Davem jsme všichni cítili, že bychom ji chtěli udělat úplně jinou jak jen to bude možné a překvapit tím lidi,“ vysvětluje Alan Wilder.

Daniel Miller si vzpomíná na napětí během nahrávacích session: „Bylo to velmi těžké udělat toto album. Dave byl často mimo, ve svém vlastním světě. Alan cítil, že by chtěl pokračovat na albu a opravdu kolem sebe nepotřeboval ještě někoho, kdo by na tom dělal.“

Napětí v kapele bylo dost špatný-vůbec spolu nemluvili. Pamatuji se, že začali ve Španělsku. Pronajali si dům v Madridu a postavili v něm studio. Flood znovu produkoval. Pamatuji si, jak jsem tam přijel pár týdnů poté, co začali. Jen jsem vešel do domu a bylo tam takové divné klima.“

Daveova hodně publikovaná drogová závislost viditelně ovlivnila jeho zdraví. Anton Corbijn si začal uvědomovat frontmanovy problémy: „Neuvědomoval jsem si, jak hluboce byl v tomto stavu, ve kterém byl. Pamatuji si, jak mi volal Michael Stipe a říkal ‘Viděl jsem Davea a myslím, že opravdu potřebuje pomoc. Myslím, že bys mu měl aspoň zavolat.’ Myslím, že ostatní byli šokovaní a mysleli si, že jen Dave prochází nějakou fází.“

Přes tyto problémy a další, kdy Fletch trpěl druhým záchvatem depresí a přiměli jsme ho, aby se vrátil zpět do Anglie, se album dokončilo a dostalo je na 1.místo UK hitparády. Stejně jako Black Celebration temnota a nepokoj, kterým kapela procházela se odrážela ve zvuku desky. Se čtyřmi úspěšnými singly z alba odstartovali Depeche Mode své „Devotional Tour“. Trhliny se začali objevovat.

Alan Wilder: „Očividně to hodně poškodilo kapelu a pravděpodobně více než, kterékoliv předchozí turné, protože bylo dvakrát tak dlouhé. Každý, kdo byl na tom turné ví, že to byl test vytrvalosti“

Daniel Miller: „Dave byl toho času během turné očividně těžce na drogách. Kapela mezi sebou vůbec nekomunikovala. Martin a Fletch jezdili autem, Alan jezdil na koncert dalším autem a Dave dalším. Dave opravdu s nikým ze skupiny nemluvil. Jedinou chvílí, kdy se viděli všichni pohromadě bylo, když byli na pódiu. Ve chvíli, kdy sešel z pódia, šel do své šatny, se svíčkami a vším tím, Alan šel do své šatny ... byla to velice, velice nešťastná situace. Pro Fletche to bylo těžké, měl osobní problémy. Všichni dohromady měli spoustu problémů. Dost jsem se o ně bál. Když to došlo do stádia, kdy se udělalo rozhodnutí pokračovat druhou částí Americkým turné, snažil jsem se stát nohama na zemi a říkal jsem ‘Myslím, že byste to neměli dělat. Vůbec byste neměli jít do druhé části turné.’ “

Přes Danielovu radu a Fletchovo přání, se Depeche vrhli do druhé části turné do Ameriky. Alan vysvětluje hlavní motivaci, která stála za rozhodnutím: „Myslím, že pokud je některý důvod pravdivý, tak ten jediný byl finanční. Jinak tam nebylo moc dalších důvodů, proč bychom do toho měli jít, vyjma toho, že jsme hráli na pár místech, kam bychom normálně nešli, jako třeba Jižní Amerika. Ale myslím, když všechno zvážíte, citlivé rozhodnutí by bylo nepotřebujeme to, zastavme to.“

Na konci turné se Martin oženil se svou partnerkou Suzanne a Dave zmizel zpět ve Státech. Ale zážitky z natáčení „Songs of Faith and Devotion“ a následky turné položili na kapelu tolik stresu, že to nemohlo být bez odezvy. Poslední muž, který přišel, byl prvním na odchodu. Alan oznámil svůj odchod v květnu 1995: „Myslím, že moje rozhodnutí odejít z kapely přišlo již během nahrávání toho alba. Pamatuji si na jednu nebo dvě příležitosti během nahrávání, které mě živě utkvěly v paměti, částečně to byly první session, kde jsem si myslel ‘toto není nic, co bych si užíval. Toto je naposledy, kdy chci být v podobné situaci.’“

Vzdorovitě jako předtím, když odešel Vince, vysvětluje Fletch, že Alanovo rozhodnutí opustit kapelu by nezničilo Depeche Mode: „Měli jsme jen setkání – Martin, já a Alan a on

to prostě jen oznámil. Osobně si myslím, že cítil, že nebude žádné další Depeche Mode album. Také jsme, kdykoliv mohli mít telefonní hovor ze Států, že Dave je mrtvý.“

Daveova situace se zhoršovala. Pokusil se o sebevraždu. DJ Richard Blade měl z první ruky, že se Dave pokusil si vzít život: „Měl jsem telefonát od paramedika, který mi volal a říkal ‘možná byste to měl vědět, právě jsme přivezli Dava Gahana po přecházení žil.’ Nahrál jsem si jeho hovor a pak jsem se zeptal jaké je jeho jméno, ale on říkal, že mi ho nemůže říct, protože oficiálně nesměl ani zatelefonovat tuto informaci. Byl zdravotnickým zaměstnancem a tyto záznamy jsou chráněny. Takže jsem nikdy neprozradil jeho jméno a nikdy jsem ten hovor nevysílal, ale šel jsem do rádia a oznámil to ‘myslím, že Dave Gahan se právě pokusil o sebevraždu.’“

Fanoušci po celém světě měli strach v očích o Davea Gahana. Dave utrpěl srdeční zástavu, která přišla po předávkování, po němž na dvě minuty zemřel. Přestože přežil, Dave byl obviněn za užívání drog – událost, o které Daniel Miller věří, že konečně přesvědčila Dava, že je čas se očistit: „Nejlepší věcí, která se mu mohla stát bylo, že ho uvěznili. Přinutili ho projít odvykací kúrou a řekli mu, jestli nevyjde čistý bude vyhoštěn z Ameriky. Myslím si, že jeho láska pro Ameriku a jeho touha pracovat tam a žít tam, navíc se uvědomil celý tlak skupiny, myslím, že to vše mu pomohlo se toho zbavit.“

Všechno tohle se stalo ve stejnou dobu, kdy skupina pracovala na svém dalším projektu. Miller navrhl vydání kompilace Greatest Hits s tím, že by obsahovala pár nových věcí. Najmuli Tima Simenona z Bomb the Bass jako nového producenta a po několika slibných studiových sezeních byl Millerův plán již postraní. Po patnáctiměsíčním přičinění bylo Ultra dokončeno. Barrel of a Gun byl první singl – určité kritiky tvrdily, že ho Martin napsal přímo na Dava.

Daniel Miller: „Nikdo si nemyslel, že se dostanou přes toto album. Dokonce i já jsem si poprvé nebyl jistý, jestli ho udělají. Cítil jsem, že je tam dost dobrá šance, ale cítil jsem pochybnosti, kvůli tomu, co se dělo. Myslím, že skutečnost, že to dokázali byl šok pro každého, kdo byl v blízkosti kapely a také pro média, která se začala zajímat.“

Citlivě se kapela rozhodla nejít na turné. Dave byl na správné cestě a zotavoval se a „Ultra“ se prodalo 3 milióny kusů po celém světě. Byl čas oprášit Millerovu myšlenku na další kompilaci. „The Singles 86-98“ bylo vydáno v říjnu 1998 a bylo podpořeno úspěšným pětíměsíčním turné.

To nás posunulo až k nejnovějšímu albu DM – „Exciter“. Nahrávalo se v Santa Barbaře, New Yorku a v Londýně. Exciter nachází Depeche Mode jako celek a všichni jsou s ním spokojeni, jak ukazuje svěží pocit z desky.

Martin: „Myslím, že jsme vždy dělali tajemný pop a myslím, že toto je skvělý příklad. Nemyslím si, že by to zapadalo do nějaké hudební kategorie, ale to jsme nikdy nezapadali, takže se nebojím. Mám rád, když můžu dělat muziku, která je odlišná a pokud je ještě navíc úspěšná, je to jen dobře.“

Kapela přivedla Marka Bella jako producenta alba – muže, který předtím pracoval s mnoha umělci, včetně Bjork. Bylo psaní nového materiálu po tolika letech těžší pro Martina ? Martin vysvětluje: „Myslím, že je to těžší, protože tvoje nároky na kvalitu jsou nahoru. Je určitý standard, který musíš pokaždé dosáhnout. Máme za sebou takovou dlouhou cestu a

nemůžeme klesnout zpět dolů. Musíme si být jisti, že to, co vydáváme má cenu, jinak to nemá smysl.“

Editor časopisu Time Out a London Live, Lee Davies, přesto, že je sám zapřísáhlý fanoušek říká, že tento dychtivě očekávaný následovník Ultra byl velmi dobře přijat hudebním tiskem: „Kriticky můžu říct, že nové album je velmi dobře přijato. Myslím, že je to také zčásti proto, že se znovu probili – ztratili Alana Wildera – myslím, že kritikové na ně byli o něco shovívavější. Musím říct, že album není špatné a celkově jsou z něho lidé překvapeni. „Ultra“ bylo v určitém slova smyslu zmatek. Nebylo jasné, kam míří. Toto album, velmi zajímavě, zní jako mix všech zvuků, které v minulosti udělali. Myslím, že kritika na to reagovala velmi dobře.“

„When The Body Speaks“ je jedním z mnoha vrcholů nového alba. Kapela je extrémně pyšná na svou novou sbírku písní, jak Martin Gore a Dave Gahan vysvětlují. Exciter je směs Martinových neobvyklých skladatelských přístupů s jejich neustálou potřebou sebe zdokonalovat se.

Martin: „Většina mých skladeb je o určitém druhu vztahů, ale ne v uhlazené formě. Vždy je tam určitý zvrát a určitý druh utrpení. Nejsou to jen klasické rychlokvasé popovky.“

Dave: „Jsem velmi pyšný na tu práci, kterou jsem odvedl na tomto albu a chci, aby to lidé slyšeli. Opravdu jsem si užíval toho, když jsem na albu zpíval a užíval jsem si toho hodně, protože jsem v pohodě. Cítím smysl. Ano, chci, abychom prodali miliony kopií. Ano, chci vyhrát příští rok Grammy a získat cenu MTV. A chci vyhrát Britskou cenu, lhal bych, kdybych řekl, že nechci. Ale když se to nestane, nevadí, život jde dál. Udělali jsme skvělou desku a hodláme s ní vyjet na turné. Víím, že naši fanoušci jsou opravdu loajální, přijdou, aby nás viděli. Co ještě bychom měli chtít? Dělán to, co chci ve svém životě dělat.“

Anton Corbijn navrhuje design pódia a videoprojekci k „Exciter Tour“. Bezpochyby davy fanoušků se budou snažit zachytit každý pohyb Basildonských chlapců při koncertě v Londýně v říjnu.

Byla to dlouhá cesta z Basildonu na gigakntické stadiony. Od prvního setkání s Danielem Millerem, přes odchod Vince Clarka a potom Alana Wildera. Depeche Mode se často museli udeřit do brady, ale nikdy nespádli opravdu na zem.

Exciter bude 10. studiové album DM. Po více než 20 leté kariéře, kdy prodali přes 50 miliónů alb po celém světě je dědictví Depeche Mode jedním z toho, na co může být celá země pyšná.

RODINA SA STALA DÔLEŽITEJŠOU NEŽ HUDBA

.... Dave Gahan

„Prepil som si manželstvo a peniaze a tak trocha aj moje zdravie." Oslnivá skupina 80-tých rokoch, Depeche Mode, sa ďalej prebúdzajú k životu. V septembri, na malom štadióne sa pozastavila, aby „čiernemu" národu predviedla svoju show. Na vrchole svojej kariéry zanevrela na hudbu, hoci z ich nepriamych a pochybných výpovedí o rozpade, nikto nevedel ako sú veci pravdivé. Nemali rivalov. Ani Duran Duran ani Nena ani Wham! nemohli siahať po členky britskej skupiny Depeche Mode. Dave Gahan, Martin L. Gore, Alan Wilder a Andy Fletcher, pravdu povediac ako sa aj vyjadrili, inklinovali k syntetizátorom, práve ktoré otvorili dvere k ľahkej elektronickej hudbe. Počas desiatich rokoch sa Depeche Mode vezú ďalej napriek tomu si Dave Gahan myslí, že medzi členmi neexistuje hroziaca „ponorková choroba". „Nezapieram, boli časy keď som pil ako dúha a zvyšky mojich dní som strávil v baroch. Prepil som si manželstvo, peniaze a tak trocha aj moje zdravie. Pravdepodobne, nevedel som sa vyrovnáť s náhlou slávou a čo je horšie, nevedel som, čo s ňou začať. Nahováral som si, že chlast mi v podstate aj tak chutí. Teraz je to už u mňa minulosťou". Kvôli drogovej sebaničiacej závislosti speváka skupina musela odriecť niekoľko z plánovaných koncertov čo taktiež viedlo členov k nervovej labilitě. Nedokázali zniesť psychické záťaž z stresu, v akom stave a kde nájdú svojho vtedy „potenciálneho" speváka. Martin, kučeravé „strašidlo" a textár skupiny dáva za pravdu, že bez Davea Gahana Depeche Mode jednoducho nemôže existovať. „Je to geniálny spevák, hoci v roku 1991 sme všetci cítili, že sa to s ním jednoducho nedá vydržať a nechceme byť s ním na jednom pódiu. Teraz nás ale presvedčil zo svojho vnútra, že sa zmenil. Z tých čo nás ostalo veríme, tomuto talentovanému mužovi. Na jar, keď sme sa všetci stretli na skúške, sme sa zdravili ako keby sme sa veky-vekov nevideli. Podivne sme hľadeli na Daveove oči, ale nezdal sa nám zmätený. Odvtedy sme na ňom necítili, že by naznačil príznak toho, že sa vrátil ku alkoholu. Dá sa to pochopiť aj ináč, za posledné roky sa znova stal otcom." Gahan naozaj cíti viac spolupatričnosti k svojej "stratenej" rodine. „Viem ich pochopiť, mojich starých pubertiakov". Dnes je pre mňa oveľa dôležitejšia rodina než Depeche Mode a čo ma najviac ubíja - nemôže s nami stráviť pobyt na svetovom turné. Aj ja som strachom celý bez seba, čo sa môže stať s mojimi deťmi. (smeje sa). Ale môžete mi povedať čo iné by som mohol robiť ako spievať...? Keď sme v 1980 s chlapcami začali boli sme pubertiakmi, ktorí si mysleli, že koncertovanie je to najdôležitejšie. Dnes všetci vieme, že inštitúcia Depeche Mode je na našom zozname hodnôt na treťom mieste. Na tých prvých dvoch sú naše rodiny".

BLANK CELEBRATION (BIELA OSLAVA)

Je jasné štvrtkové ráno a Martin Gore, textár skupiny Depeche Mode, smeruje so mnou cez Notting Hill k Rough Trade, obchodu s hudobnými nosičmi na Talbot Street. V sedemdesiatych a skorých osemdesiatych rokoch to bola Mekka punk-rocku s undergroundovými a matnými indickými singlami. No časy sa menia, a hoci steny obchodu sú stále polepené plagátmi Sex Pistols a The Clash, artikel obchodu je prevažne zameraný na 12-palcové tanečné single a CD plné ponurej elektroniky.

No to je v poriadku, pretože to Gorea zaujíma: "Mám rád undergroundovú elektronickú hudbu, pretože mám z nej pocit, že je naozaj alternatívna. Oveľa viac ako alternatívny rock. Takmer je to návrat k etike punku, kedy ľudia sú radi, ak urobia platňu, aby sa z nej predalo aspoň 5 kusov". A so smiechom dodáva: "Dnes každý, kto sa prihlási k alternatívnej hudbe, si myslí, že bude najväčšou kapelou na svete". Gore je nenásytným poslucháčom a zvyčajne nakupuje CD cez Internet. No práve teraz je on spolu so zvyškom skupiny zašitý v štúdiu iba pár blokov od obchodu Rough Trade a pokušenie je tak veľké, že nedokáže odolať. "Bol som tam včera a minul som 400 dolárov na modernú hudbu, skutočne abstraktnú elektronickú hudbu", hovorí Martin takmer previnilo. Keď sme prešli cez ulicu, dvojica západoindijských mladíkov kráčala po Westbourne Park Road. Ledva sme si ich všimli, no zjavne jednému z mladíkov sa náš pohľad nepáčil. "Na čo čumíš?", zreval, "Na čo do čerta čumíš?". Goreho oči sa rozšírili v obave, sklonil hlavu dole a pridol do kroku. Nanešťastie, toto ešte viac presvedčilo mladíka, že sa Gore naňho nepekne pozeral. "Ja už túto hru nehrám", besnel mladík ďalej nesúvisle. "Tej hre je koniec. Vravím, že sa skončila!" A v tom sa rozbehol a zasadil Martinovi kopanec do chrbta - nie príliš silný, nato aby hudobník spadol, ale s dostatočnou razanciou na to, aby sme obaja rýchlo prešli cez ulicu. Gore je našťastie viac vyplašený ako udretý. "Mali sme šťastie, veď mohol mať nôž, naozaj sme mali šťastie, že nemal nôž", hovorí Martin, trochu roztrasený. O pol hodinu je už späť v nahrávacom štúdiu, kde Depeche Mode (momentálne pozostávajúci z Gorea, speváka Davida Gahana a klávesistu Andy Fletchera) práve dokončuje album Exciter s Markom Bellom ako producentom. Martin, ktorý len nedávno vymenil vlhký a chladný Londýn za slnečnú klímu Kalifornie, všetkým, čo sa zišli v hlavnej miestnosti vybavenej klávesmi a počítačmi, rozpráva o svojej príhode a dúfa, že útočníci nebudú striehnuť túžiac po druhom kole. Gahan, ktorý sa presťahoval na Manhattan pred niekoľkými rokmi je pobúrený. "Nikdy sa mi v New Yorku nič také nestalo", hovorí, mysliac si, že v Anglicku by malo byť bezpečnejšie. Iba Fletcher, posledný z členov verný Londýnu, nie je prekvapený. "Notting Hill (ktorý v romantických filmoch Hugh Granta a Julie Roberts vyzerá tak bezpečne) sa rozpadá a v susedstve je čoraz viac takýchto zákerných typov ako tých, čo napadli Martina". Ale najčudnejšia vec na celom incidente je celkom nezvýraznená. Toto je Depeche Mode, najúspešnejšia a najdlhšie zotrvávajúca kapela zo všetkých anglických elektro-popových kúskov a dokončujú svoj 14-násty album. Predali milióny albumov v Amerike aj Európe, dostali sa do TOP 10 so svojimi singlami, ich videá sa objavili v Heavy Rotation na MTV a od osemdesiatych rokov vypredávajú arény počas svojich vystúpení. A predsa sa jej členovia prechádzajú naokolo ako nejakí obyčajní Jožkovia, bez toho, aby čo i len jemne neprejavili svoju dôležitosť, rockerskú aroganciu, či neupozornili na svoje bohatstvo. A tak Gore pokračuje ďalej, bez ohľadu na to, či sa nemôžu útočníci vrátiť a nikomu ani nenapadne navrhnúť, že by si mohol zobrať ochranku alebo limuzínu. Ale Depeche Mode je pre Vás. Fletcher neskôr hovorí: "Vezmite hocikákeho priemerného chalana na ulici, čo si kúpi Ultra alebo nejakú inú našu platňu. Keby som sedel v bare, stavím sa, že 90% by si nikdy nedali dokopy dva a dva a nespoznali by ma. Pretože sme sa všetci vždy veľmi snažili, aby sa naše tváre príliš nevyskytovali na verejnosti. Je to trochu ako Pink Floyd. Keby tu bol jeden z Pink Floyd, zaiste by ste ho nespoznali. Každý pozná ich mená, ale nepozná ľudí v skupine". No a na podčiarknutie všetkého, Fletcher nepriťahuje žiadnu pozornosť, keď sedí v bare a popíja pivo. A to i napriek tomu, že tento vysoký, športovo oblečený hudobník, vyzerá oveľa lepšie ako nejaký iný štyridsiatnik popíjajúci pivo. No to neuberá na fakte, že Fletcher má naozaj pravdu, keď tvrdí, že priemerný rockový fanúšik toho veľa o skupine nevie. Samozrejme okrem hudby. Depeche Mode začali v roku 1980 pokúšajúc sa preraziť na britskej scéne, preplnenej punkom. "Nikdy som nebol punkáč. Mal som rád tú hudbu, ale nikdy som sa tak neobliekal", hovorí Gore. Gahan však áno, aj keď sa nedá povedať, že by sa s tou módou zosobášil. "Bola to

šanca uniknúť," hovorí Gahan. Miloval energiu sálajúcu z punku a priťahovali ho príležitosti tejto scény, ako napr. "Pokladaj za estetické, čo chceš". "Bolo to niečo, o čom som vedel, že som na to určený a bola to len vec nájdania si správneho miesta". V skutočnosti miesto si našlo jeho. Gore a Fletcher spolu s Vincom Clarkom, vytvorili Depeche Mode v roku 1980. Hoci zo začiatku išlo o štandardný rockový kúsok, iba s Gorom za klávesmi, čoskoro sa to zvrtilo na čistú elektroniku, keď Gore a Clark chceli ukúť nový zvuk. Iba jeden prvok chýbal: spevák. Gahan hovorí: "Nieкто, kto by sa postavil dopredu a spustil to. To bol kľúč". Nakoniec skupina našla Gahana, ktorý skúšal s punkovou kapelou v tom istom štúdiu. "Bolo to ako: Máte nejaké vystúpenia? A oni už nejaké mali. A tak som sa k nim pripojil". Tak ako mnoho skupín, ktoré sa objavili v elektro-boome skorých osemdesiatych rokoch, Depeche Mode odštartovali synthi-pop s dôrazom na pop. Ich prvé single, čiastočne odrážajúce Clarkovu citlivosť, boli optimistické a priateľské a s niekoľkými (najpamätnejšia je asi "Just Can't Get Enough") sa dostali až do anglickej TOP 10. To sa však zmenilo, keď Clark odišiel a Martin sa stal sólovým tvorcom hudby. Počnúc "Everything Counts" v roku 1983, zvuk Depeche Mode sa stal temnejším, viac príznačným, znejúc trochu ako industriálna hudba, no stále si zachováva jednoduchú osnovu s ľahko stráviteľnými háčikmi.

Ten zvuk sa nepodobal na nič, čo v tej dobe bolo na scéne, no netrvalo dlho, aby sa ľudia chytili. Počas dvoch rokov si "People are People", ticho zameraná prosba o toleranciu a porozumenie, našla dosť uší nato, aby sa vyškriabala až na 13. miesto v americkej hitparáde. A hoci dostať sa do US TOP 10 sa im podarilo len raz, s prívetivou trúchlivosťou "Enjoy The Silence" v roku 1990, ich fanúšikovia neotrasiteľne pribúdali, až kým Depeche Mode nedostávali pravidelne platinovú platňu. Gore hovorí o zmene v tvorbe: "Myslím, že sme z toho popu, čo sme robili, boli už unavení. Prišla nová technológia, tak ako pri Everything Counts sme prvý raz použili sampler, čo bol napokon jeden z našich najhlavnejších nástrojov, aké sme kedy použili". To, že Gore zdôrazňuje techniku je typické. Napokon, bol prvým klávesistom skupiny a ešte aj dnes sa zabáva v programovaní skladieb a doladovaní zvuku elektronických nástrojov. "Sedieť tu len tak naokolo, je naozaj extrémne nudné," hovorí Gahan, keď Gore a Bell doladujú skladbu v inej miestnosti. "A pre mňa tiež. Je tu veľa roboty, ktorú radi nazývame "práca so skrutkovačom", sú jej celé hodiny a hodiny a hodiny. A oni na tom naozaj tvrdo pracujú. Ale ja mám občas pocit, keď tu tak sedím: Toto nie je hranie hudby. Toto nie je ako sedieť s niekým a hrať". Slušne povedané, Martin nepracuje iba so "skrutkovačom". Pravdupovediac, on je zodpovedný za kombináciu syntákov, ktoré praskajú a ťukajú pod Gahanovými vokálmi v ich najnovšom single "Dream On." A Gore taktiež poskytuje svrbivé akustické zvuky gitary, ktorých zlomyselne synkopy zvlhčujú syntetický zvuk znejúci ako hodinky. A naproti tomu, čo by ste si mohli myslieť, elektronická hudba nebola prvá. Gore hovorí: "Keď som písal "Dream On.", iba som si to brnkal na gitare". No keď našiel melódiu a štruktúru, natiahol to do počítača a začal pridávať elektroniku. "Chceme sa vybrať úplne iným smerom, s iným druhom elektronických zvukov. Nahrávali sme len 5 dní, keď sme si povedali, prečo neposunúť gitaru dopredu a uvidíme, čo to urobí. A vyznelo to naozaj skvele, pretože nahrávanie bolo celé elektronické a poslednú vec, čo by ste očakávali by bola akustická gitara". Možno je to tak, ale tento zmysel humánnosti ukrytý pod technológiou bol dlhé roky puncem skupiny. Nie je to len otázka výberu nástrojov, aj keď zmes gitár a kláves nebola ničím výnimočným pre zvuk skupiny odkedy Martinov kúsok a la Duane Eddy priviedol "Personal Jesus" na vrcholky hitparád. No nie je to tak jednoduché ako kontrast na pódiu medzi Daveovou ohromnou aktivitou a pasivitou ostatných hráčov za ním. Čo skutočne robí veľké rozdiely, sú skladby samotné. Počúvajúc svedomito naprogramované syntáky z minulosti, objavajú sa v skladbách Exciteru hlboké korene rock and rollu. A nejde len o zlomyselne použitie prvkov blues v "Dream On." a "The Sweetest Condition", ale melodické

námety v "Breathe" a "Goodnight Lovers" ticho vychádzajú výlučne z popu šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov. A v "Goodnight Lovers" je takmer náznak doo-wop (príznačný americký štýl, ktorý sa vytvoril okolo roku 1950 a vychádzal z veľkých centier ako New York alebo Chicago - doowop). "To boli moje prvé vplyvy", vysvetľuje Martin svoju spätosť s oldies. "Keď som mal desať, objavil som tašku plnú platní v kredenci mojej mamy, bol tam Elvis, Del Shannon a Chuck Berry a niečo z tvorby na začiatku 60-tych rokov. A vtedy som sa vášnivo zamiloval do hudby". A hoci Gore by mohol ťahať veľa inšpirácií a pohodlia z tejto hudby - a ako potvrdzuje Fletcher, Martin je Elvisom chorobne poznačený - v zvuku Depeche Mode nenájdete nič z druhej ruky. "Chceme, aby to znelo ozaj súčasne. A to je podľa mňa jedna z najlepších vecí na tejto platni - znie naozaj ako na vrchole rozvoja. A je to tiež zvláštne". Na Depeche Mode bolo vždy niečo neobvyklé. Napríklad, keď sa vydali na turné so svojim najúspešnejším albumom, trojplatinovým Violatorom, ich aparátúra bola napáchnutá industriálnou módou a masívne platformy hrozivo vyčnievali nad divákmi. Všade, kde ich pozvali, prichádzali oblečení v čiernej koži a bondážovom postroji. V skutku bol ich výzor hrozivý a odpudzujúci, ale presne taký mali aj mladé dievčatá (ba dokonca aj ich spoluvychovateľky), ktoré kričali a zmáčali svoje nohavice. "Vtedy sme si zrejme mysleli, že vyzeráme drsne", smeje sa Gahan. "Pomohlo nám, že sme Briti, pretože v tej dobe všetci sledovali Britániu," dodáva Fletcher: "V tej dobe nebol príliš veľa pre tínejdžerov, tak sa obrátili na nás". A najmä v Amerike, čo bolo pre kapelu obrovské prekvapenie. "Až do roku 1985, sme cítili, že naša nádej preraziť v Amerike je mizivá. Mali sme dojem, že naša hudba znie príliš smiešne a európsky, a taktiež sme vyzerali príliš európsky. Preto sme vlastne za tri roky nič v Amerike neurobili. A potom zrazu sme ohlásili turné a to bolo ihneď vypredané". Členovia Depeche Mode neboli jediní, ktorí sa čudovali návalu entuziazmu amerických fanúšikov. Novinári odsúdili kapelu za ich texty, ktoré dali DM tvár záhuby a smútku a vyčítali ich fanúšikom, že sú nedostatočne rock and rollový. Fletcher hovorí: "Je jedna vec na našich fanúšikoch, ktorú by som nepodceňoval a to je ich orientácia. 20 percent z nich sú homosexuáli, o čom si myslím, že je to istý úspech, keďže my samotní, homosexuáli nie sme". Stále však napriek tomu, že majú v Amerike úspech a dvaja z troch členov tam aj žijú, Fletcher sa zdráha označiť ich ako americkú kapelu, pripúšťa: "OK, Martin je poloameričan, ale to musíte poznať pozadie". Tí, čo nevedia, keď mal Gore 13 rokov, matka mu povedala, že muž, ktorého nazýval otcom, nie je jeho skutočný otec. Ale až po narodení jeho prvého dieťaťa, keď mal 31 rokov, sa dozvedel celú pravdu. Fletcher prezrádza: "V skutočnosti jeho otec je Američan, je čierny a žije vo Virgínii. Keď ho Martin stretol, jeho otec vyzeral ako osmažená verzia Martina". Uvedomujúc si, že Gore je poloafričan - poloameričan, je tu pokušenie zaradiť veľký zbor do poslednej skladby Excitera, "Goodnight Lovers". Za chvenia syntezátorov, Gahan spieva: "When you born a lover, you're born to suffer / Like all soul sisters and soul brothers". A to sa zdá byť trúchlivou poznámkou na rasovú identitu. No Gahan uvažuje: "Pre mňa to bolo ako spievať uspávanku mojej dcére, chcel som nadobudnúť pocit, že ju držím a chcem ju uspať - skutočný pocit". Takže, čo to je? Rasové bedákanie alebo nežná uspávanka? Pravda je taká, že to môže byť oboje a v tom je genialita Depeche Mode. Pretože nevystavovaním ich osobného života na oči, Gahan, Gore a Fletcher nežiadajú poslucháča, aby filtroval každú pesničku, cez zmes klebiet a osobných údajoch o členoch. Namiesto toho, nechávame počuť v hudbe to, čo chceme, nechávame ju rezonovať s našimi vlastnými skúsenosťami. Čo, dosť zábavne vyznieva, pretože to platí aj pre Gahana. Hoci slová, ktoré spieva patria Goreovi, veľmi ľahko prináša hlbokú dávku sebazvýraznenia. "Častokrát sú Martinove slová plíživé, celkom v súlade s tým, čo sa stalo aj mne. A v mojom vnútri to potom vrie. A občas viem, že spievam skladbu z úplne inej úrovne, ako ju Martin napísal. Ale na tom nezáleží. V skutočnosti na tom naozaj nezáleží".

I Am You

You have bound my heart with subtle
chains
So much pleasure that it feels like pain
So entwined now that we can't shake free
I am you and you are I

No escaping from the mess we're in
So much pleasure that it must be sin
I must live with this reality
I am yours eternally

There's no turning back
We're in this trap
No denying the facts
No, no, no
No excuses to give
I'm the one you're with
We've no alternative
No, no, no

Dark obsession in the name of love
This addiction that we're both part of
Leads us deeper into mystery
Keeps us craving endlessly

Strange compulsions that I can't control
Pure possession of my heart and soul
I must live with this reality

I am you and you are me
I am you and you are me
I am you and you are me
I am you and you are me

There's no turning back
We're in this trap
No denying the facts
No, no, no
No excuses to give
I'm the one you're with
We've no alternative
No, no, no

Words and Music by Martin L Gore
[c] 2001 EMI Music Publishing Ltd.
London WC2H 0EA.
Assigned by Grabbing Hands Music Ltd

Já jsem ty

Připoutal jsi mé srdce jemným poutem
Tolik radosti, které je cítit jako bolest
Tak ověnčené, že se nemůžeme volně
otřást
Já jsem ty a ty jsi já

Žádný únik z toho zmatku, ve kterém jsme
Tolik potěšení, že to musí být hřích
Musím žít s touto realitou
Jsem věčně tvůj

Není návratu
Jsme v této pasti
Žádné zapírání faktů
Ne, ne, ne
Žádné omluvy
Jsem ten, se kterým jsi
Nemáme jinou možnost
Ne, ne, ne

Temná posedlost ve jménu lásky
Tato závislost, které jsme oba součástí
Nás vede hlouběji do tajemna
Nechává nás navždy dychtivé

Zvláštní nátlaky, které neovládám
Zvláštní posedlost mého srdce a duše
Musím žít s touto realitou

Já jsem ty a ty jsi já
Já jsem ty a ty jsi já
Já jsem ty a ty jsi já
Já jsem ty a ty jsi já

Není návratu
Jsme v této pasti
Žádné zapírání faktů
Ne, ne, ne
Žádné omluvy
Jsem ten, se kterým jsi
Nemáme jinou možnost
Ne, ne, ne

DEPECHE MODE VE WEMBLEY

Oba londýnské koncerty shlédlo shodně 12.000 lidí. Kdo čekal, že Depeche Mode ve Wembley představí něco zbrusu nového, byl zřejmě zklamán. Kapela je již doma přece jen jinde... Na prvním koncertě zaznělo It Doesn't Matter Two, na druhém Surrender a Condemnation.

Anton Corbijn pilně pracoval při obou vystoupeních a opět potvrdil letní termín vydání živého materiálu. V londýnské hale při prvním večeru pouze fotil kapelu a zejména fanoušky při Never Let Me Down Again, při druhém již natáčel koncert celý.

Je zvláštní, že Depeche Mode se "doma" necítí takové oblibě, jako jinde v Evropě. Snad je to přesyceným britským trhem, snad odlišnou konzervativní mentalitou Angličanů. Dave si neodpustil poznámku "You're good... for Wembley!" a demonstroval tak své příjemné překvapení, že "Wembley nebyla tak mrtvá" jako v minulosti, ale stejně se to s ostatními evropskými koncerty nedalo srovnat.

Na závěr se Dave rozloučil "See you next year".

O Davidově boji s Radiem One (BBC) se již napsalo hodně. R1 kapelu zcela ignoruje. Další olej do ohně Dave přilil na prvním koncertě. Při Deam On si rýpnul "Y'all still listening to Radio 1? Yeah, well fuck them too...".

Fag Gadget prý předvedl skvělou show, kterou publikum vůbec neocenovalo. Je jistě složité dělat předkapelu právě Depeche Mode. Záleží na každém, jak se k jeho hudbě postaví, zda jej zaujme či nikoliv. Nicméně Fad to dostal od anglických fanoušků, jak se říká "naplno". "We've been all around Europe, and you're the most fucking awful crowd I've ever seen" bylo jeho odpovědí.

Exciter Tour

Celková hmotnost celého vybavení skupiny, které s sebou během turné „Exciter Tour“ převážela bylo 95 tun.

Nákladní letadlo 747 se používalo pro přepravu 20 tun nákladu po celém kontinentě. Také bylo využíváno 6 kamionů.

Velikost pódia, na kterém skupina vystupovala bylo 220 m².

Celkem se skupinou cestovalo 50 lidí a dalších 60 bylo vždy zaměstnáno z lokálních zdrojů jako pomocníci, obsluha, atd.

Kapela vystupovala na pódiu v originálních kostýmech. Sara Freegard a Luke Brennan navrhli Martinovi kostýmy, kterých měl celkem 10-12. Design byl stejný lišily se pouze v tom, že některé byly v černé a některé v bílé barvě. Davidovy šaty navrhl Harwood a ten

měl celkem 10-15 kostýmů. Fletch šel nakupovat s „koordinátorkou šatníku“ Alison McLaughlin a nakoupil si tak oblečení pro vystupování na pódiu.

Martin hrál na několikero kytar – především však na Gretsch a Gibson. Klávesy, které Martin, Fletch a Peter používali byly všechny značky Yamaha a Christian hrál na bicí značky Sonor.

Davidovo oblíbené občerstvení zahrnovalo různé čaje a dietní bezkofeinovou coca colu. Martin a Fletch na druhé straně upřednostňovali pivo a bílé víno. Nejpopulárnější jídlo v zákulisí se zdálo být vegetariánský Samosas.

Celkový počet diváků před kterým kapela vystupovala v US a v Evropě dosáhlo 1,2 miliónů.

OTÁZKY k turné pro DM

Jak často máte příležitost se zeptat Depeche Mode, jaké to je být 7 měsíců na cestách ? Bong vybral 20 otázek svých čtenářů a položil je osobně DM. Zde jsou jejich odpovědi:

Mohu si jen stěží představit, že pobyt na cestách je směsicí vzrušení, vyčerpání a uspokojení. Ale každý se potřebuje občas i pořádně zasmát, takže by mě zajímalo, kdo plní roli takového vtipálka a co bylo jeho největším kouskem ?

Martin: Peter Gordeno musel být největším glosátorem. Určitě vždycky dokáže rozesmát, i když máš špatný den, tak tě dokáže svým komentářem povzbudit. Přestože, Peter je nejlegračnější, Jez Web, náš kytarový technik zahrál velice dobrý vtip při našem posledním vystoupení v Manheimu. Zatímco jsme hráli Personal Jesus, přišel s gigantickým nafukovacím mobilním telefonem a předstíral, že nám telefonuje. Bylo to hysterický. Jez byl taky jeden z nejlegračnějších lidí našeho týmu na turné.

Jaká byla nejzvláštnější věc, která se vám na turné stala ?

Martin: Zvláštních věcí se nám turné stalo opravdu dost, to bychom ani nespočítali. Jedna z nich, kterou si opravdu budu dlouho pamatovat se nám stala v Rusku, kde byl fanoušek, který na nás čekal před hotelem zrovna v dobu, když jsme tam byli a on vypadal přesně jako já v 80. letech – naprosto stejný střih vlasů a stejné šaty. Nejlegračnější na tom bylo, když jsme zjistili, že to byla žena. Od té doby vždy, když jsme ji viděli jsme ji říkali Martina.

Jak často se vidíte se svými rodinami, když jste na cestách a je to pro děti jednoduché uvolnit se ze školy a přiletět, aby viděli své tatínky ?

Dave: Snažíme se vidět se svými rodinami tak často, jak jen to jde, ale není jednoduché uvolnit děti ze škol. Jsou omezeni jen prázdninami, jako každé jiné dítě a navíc mají spousty jiných aktivit, což ještě více ztěžuje. Většina našich dětí přijela na začátek turné, ale po 11. září se plány změnily. Fletchovi děti jeli na evropský koncert, zatímco moje a Martinovi žijí v US a díky tragickým událostem jsme chtěli počkat, abychom viděli, jak se to bude vyvíjet dál.

Dělají všichni členové kapely zvukovou zkoušku nebo jen někteří ?

Fletch: Všichni z kapely dělají zvukovou zkoušku.

Kdo a kdy se rozhodujete, jaký bude noční setlist skladeb ? Rozhodujete se těsně než jdete na pódium nebo už je to dávno týdný rozhodnutí ?

Martin: Náš setlist se během turné liší jen málo, takže většina zůstává stejná. Skladby byly vybrány ještě dříve než začalo turné – v červnu 2001.

Kdo rozhoduje, kterou skladbu bude daný večer Martin hrát ?

Martin: Já sám si rozhoduji, kterou skladbu budu hrát a opravdu to záleží jen na tom, jak se daný den cítím. Měl jsem snahu střídat 2-3 skladby, ale během evropské části turné jsem přinesl další, které jsem chtěl hrát, které jsem opravdu dlouho nehrál.

Od vystoupení v Lipsku jste nehráli „I Feel Loved“.

Dave: „I Feel Loved“ je na zpívání dost těžká písnička a začala ničit příliš moje hlasivky.

Co byste jako kapela řekli, že je největší rozdíl (jak v dobrým tak špatným směru) v životě a na turné DM 2001 v porovnání s turné 1981 ? Jestli je to hraní na stadionech versus klubech, pobyt v 5 hvězdičkových hotelech versus levné hostely, cestování limuzínou nebo metrem ?

Dave: Život na turné je nyní dost odlišný, přesně jak jsi řekl-velké stadiony a pěkné hotely. Také naše mentalita je jiná a umíme ocenit to, co máme a co děláme. A je příjemné vidět fanoušky, kteří s námi vyrostli po celou dobu.

Jaké to je dát dohromady starý materiál s novým „Exciterovským“ a prezentovat ho s takovou jemností a novým životem tak, jako dosud na „Exciter Tour“?

Fletch: Opravdu si užíváme našich starých skladeb a líbí se nám je hrát. Stále se nám líbí hrát naše staré skladby, takže kombinování nám vyšlo. Staré skladby nás reprezentují stejně dobře jako ty nové a myslím, že všechna tato muzika nás ukazuje tak, jací dnes jsme.

Četl jsem, že jedna z Fletchových zálib je čtení. Co rád čteš vyjma svých novin ?

Fletch: Fascinuje mě světová historie, tolik knih, které jsem četl jsou o historických vůdcích nebo válkách, atd.

Co si berete domů poté, co se vracíte z takových dlouhých cest ?

Martin: Vždycky se snažíme přivést domů rodině a přátelům nějaké dárky ze zemí, které jsme navštívili.

Co je většinou první věc, kterou uděláte, když přijedete domů z turné ?

Fletch: První věc, kterou udělám je, že se snažím spát a dostat se do normálního časového rozvrhu. Noci na turné jsou dlouhé a opravdu nikdy nemůžeš dohnat ten spánek, takže celkový odpočinek a relaxace je vždy něco, co potřebuješ doma ihned udělat.

Co musí fanoušek udělat pro to, aby dostal lístek do zákulisí nebo mohl s vámi osobně mluvit ?

Martin: Nejsem si jistý ...

Jaké jsou vaše oblíbené hry nebo další aktivity během turné ?

Fletch: Jedna věc, kterou opravdu milujeme je hraní stolního fotbalu. Máme jeden v naší „Hospodě“ v zákulisí a VŽDY před koncertem hrajeme. To je něco, co jsme také dělali při našem posledním turné.

Máte někdo z vás nějaké rituály, před tím než vystoupíte na pódium jako třeba meditace nebo jedení určitého jídla, nošení stejného páru ponožek ?

Dave: Snažím se dělat stejné věci každou noc před vystoupením, což znamená mít určitý čas na odpočinek a relaxaci, potom těsně před tím než jdu na pódium si dám asi 30-40 minutové hlasové cvičení.

Videoprojekce na turné je opravdu zábavná... má Anton volnou ruku ve tvorbě vizualizace nebo mu dáváte nějaké vstupy a návrhy ?

Dave: Anton má dost volnou ruku, aby dělal to, co si myslí, že je nejlepší, ale vždy máme právo posledního schválení a můžeme se rozhodnout, jestli se nám to líbí nebo ne. Anton nás zná velmi dobře a my víme, že přijde vždy s úchvatnými věcmi. Také jsme mu dali párkrát naše návrhy, se kterými si pohrál.

Jaké věci si berete s sebou do kufru, když vyrážíte na turné ?

Martin: Beru si základní věci jako oblečení, stereo, knížky ...

Jak si udržuješ svůj hlas ve formě na takovém dlouhém turné po tolika zemích ?

Dave: Snažím se dobře pečovat o svůj hlas a pravidelně ho procvičuji a ujišťuji se, že je zdravý. Když začnu cítit, že začíná být poškozený, piji tuny čaje a vitamínů a snažím se odpočívat, jak jen to jde.

Jak se rozhodujete kde budete a kde nebudete vystupovat ?

Fletch: Pracujeme s naším agentem, který nám pomáhá zamluvit turné, nakreslit nejlogičtější cesty a nejdůležitější oblasti, kam potřebujeme jít, aby naši fanoušci k nám měli přístup.

Cvičíte v tělocvičně a berete si s sebou nějaké vybavení tohoto druhu ?

Martin: Cvičíme v hotelových tělocvičnách, takže si nebereme s sebou žádné vybavení tohoto druhu.

Střípky

DM fans

„Musíme mít nejvěrnější fanoušky na světě. Jsou to maniaci. Jsem vždycky zklamán, když se jdu podívat, jak hraje jiná kapela. Jejich publikum není nikdy takové jako naše.“

Martin Gore (8.11.2001)

O Bonovi

„Odkoukali jsme od sebe pár pohybů na pódiu. Já jsem nějaké ukradl jemu a on zase mně. U2 jsou dobří – jedna z mála kapel, na které můžeš jít se podívat a odejít s pocitem, že jsi něco zažil.“

Dave Gahan, Evening Standard UK, 12.10.2001

Hudební cena MTV Europe

Doufáme, že jste nezmeškali briliantní živé vystoupení DM během předávání cen MTV Europe ve Frankfurtu – 8. listopadu. Kapela zahrála starou klasiku „Never Let Me Down Again“ a bez jakéhokoliv stínu pochyb ukradli pánové celou show.

Goodnight Lovers

Natáčení videoklipu k singlu „Goodnight Lovers“ se konalo 7. listopadu v německém Frankfurtu během pobytu DM na předávání cen MTV Europe. Režisérem byl ještě jednou australan John Hillcoat. Datum vydání je 4. února 2002.

Exciter Tour DVD

Přestože to není oficiální název a datum vydání bude ještě oznámeno, bude dychtivě očekávané živé DVD „Exciter Tour“ určitě součástí vaší DM sbírky. Kapela se rozhodla nafilmovat oba koncerty v Paříži pod vedením Antona Corbijna, který také navrhoval pódium. Živý záznam bude obsahovat i extra materiál, jako jsou rozhovory se 3 členy kapely a s jejich fanoušky, takže na nás čeká spousta překvapení.

Koncert v Zagrebu 3/11/2001

(videozáznam k dispozici od DMF)

Když koncertovali Depeche Mode v Praze, moc jsem se na koncert netěšil. Tedy, samozřejmě, že těšil, ale dobu posledních dnů před dnem D vyplňovaly spíš starosti s depešáckým zájezdem a trochu i obavy z vlastního koncertu. Album Exciter u mě napoprvé nezapadlo zrovna mezi ty nejoblíbenější, navíc poslední turné The Singles Tour 86>98 můžu hodnotit snad jen slovem "statické". A Depeche Mode přece jen stárnou také, ať se nám to líbí nebo ne. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem z pražského koncertu odcházel s pocitem neskutečného štěstí a plný dojmů, které se snad nedají ani popsat. Snad jen koncert z pražské Letné ze začátku léta 1993 se dal s tímto srovnat.

Následoval rozpačitý koncert ve Vídni. Úterý 11. září si celý svět bude připomínat jako Černé úterý a jen hrstka černěoděných šilenců bude protestovat, protože úterý bylo sice černé, ale díky koncertu Depeche Mode ve Stadthale v rakouské metropoli. Nicméně bylo jasné, že po tom všem, co jsem viděl, "musím" za Dave Gahan's band vyrazit ještě aspoň jednou. Pořád mi v mysli tkvěl závěrečný koncert v Mannheimu, ale snad osud tomu chtěl, že v momentě, kdy jsme si lístky chtěli zakoupit, internetové stránky předprodeje hlásaly hrdé "sold-out". Jak se říká, když je štěstí unavené i na Igora si sedne, díky Sandře ze Slovenska (teď váhám, jestli mám napsat Podbrezová nebo Bratislava) se nám podařilo sehnat vstupenky do Zagrebu. A tady propuklo moje opravdové koncertní šílenství spojené s pravou cestovní horečkou. První koncert, kdy se opravdu nebudu muset o nic starat a který si v klidu "užiji". A nezabránilo tomu ani zprávy od mých přátel, kteří, ač lístek byl pro ně již zakoupen, v klidu prohlásili, že nikam nejedou...

Ale znáte to. Když se někam netěšíte, nakonec to bývá dobré. Když se naopak někam těšíte až moc, odjíždíte většinou zklamání. Odjezd z Brna byl naplánován na sedmou hodinu, následně posunut na osmou, což prakticky znamenalo přesně v devět. Detaily z cesty naší mezinárodní (česko-slovenské) výpravy vás jistě nebudou zajímat a tak vás nebudu jimi nudit a zdržovat. Nicméně do Zagrebu jsme dorazili v pořádku a ve stejném počtu, v jakém jsme vyjeli. Už od slovinsko-chorvatských hranic téměř všechna rádia vyhrávala jen a jen Depeche Mode. Navíc, aniž jsme o tom věděli, se nám podařilo zaparkovat přímo před místní sportovní halou, ve které se koncert konal. Po skvělé depešácko-kulturně-obchodně-občerstvovací prohlídce města jsme se asi kolem půl páté vrátili hájit první pozice před halou. To se nám podařilo, i když někteří neustále nařikali, že před nimi stojí deset lidí a že jsme přišli příliš pozdě. Ale modráky na mých žebrech z ochranné bariéry jasně mluví o tom, že naše výprava pevně uhájila místa v první řadě po celou dobu koncertu.

Předkapelou byla (bohužel) formace Technique. Těšil jsem se na Fada a zejména na Ricky's Hand. Místo toho se na pódiu objevily dvě slečny (ženy), které odehráli něco ve

stylu tvrdší Kylie Minogue. Ale pořad tisíckrát lepší, než šílené Purity. Jaké ale bylo naše překvapení, když celá hala byla neustále téměř prázdná. Snad ani pětina devítitisícové haly nemohla být zaplněna. Až těsně před začátkem koncertu našich hvězd, v době, kdy z reproduktorů už naplno vyhrával známý (sporný) DJ set najednou všechny vchody začaly chrlít stovky fanoušků. Výsledkem byla až po střechu natřískaná hala a vynikající atmosféra, která vydržela po celý koncert a nám vlastně i po celou cestu zpátky. Úředním jazykem se v Dome Sportova, jaký je pravý název této haly, stala maďarština. Maďarských fanoušků bylo opravdu nejvíce, druhé největší zastoupení měli Slovinci a pak snad až třetí byli místní Chorvati. Ale sálem zněla také čeština, slovenština, italština, němčina. Devět tisíc namačkaných lidí (včetně například chorvatského ministra vnitra Sime Lucina) připravilo opravdu skvělou atmosféru, takovou přátelskou, domácí. Nedá se to srovnávat s vyprodanými velkými halami v Německu nebo se zážitky z open-air koncertů. Také v tomto byl zagrebský koncert jedinečný.

Zhasnutí světel, hala ponořená do tmy, ječící lidí a nekonečná minuta ticha až do prvních tónů Easy Tigera, to už známe všichni. Po příchodu pomocných sil - bubeníka Christiana Eignera a klávesisty Petera Gordena a nástupu také "nejlepšího hráče na syntezátory jedním prstem" Andyho Fletchera přichází konečně Martin Gore s jednou ze svých mnoha kytar, aby odstartoval koncert vybrnkáním základní melodie Dream On. Martin, oblečený v bílých kalhotách s blyštivými řetízky a černém tričku, obdivně zkontroloval naši velkou vlajku "Depeche Mode Exciter", kterou nám ochotně do první řady půjčil "gangster" Franta a kterou znáte z našich posledních srazů v Olomouci a Plzni. O tom, že řev, jekot a skandování stále neustávaly, není třeba se ani zmiňovat. Ale peklo, které se strhlo při graduujícím začátku The Dead Of Night bylo nad lidské chápání. Navíc když na pódium vtrhl (to je to pravé slovo) Dave Gahan a začal pohazovat svojí již obstojnou hřívou, vypadalo to, že stařícké hale hraje umíráček. Dave zanechal tentokrát vestičku v šatníku a prvních pár písní odzpíval v černém tílku. Při zvucích vycházejících z reproduktorů jsem si vzpomněl na reportáž Paskvilu a přemýšlel, zda náhodou neměli pravdu. Snad to bylo tou malou halou, ale zvuk mi opravdu přišel mnohem čistší než v pražské Paegas Areně, i když Gahan neustále signalizoval směrem k technikům svoji nespokojenost. Ale nám to bylo stejně jedno.

Moc jsem se těšil na The Sweetest Condition. Tato písnička mě kdysi utvrdila, že s Depeche Mode to jde od desítky k pěti. Mluvím samozřejmě o albové "country" verzi. Jenže to, jak si ji Depeche Mode připravili pro svá živá vystoupení, bylo jako proměna žáby v princeznu. Zejména zcela odlišné Gahanovo podání písně udělalo z tohoto Nejsladšího stavu opravdovou perlu večera. Nevím, jak to popsat, ale koncert všemu přidal takový zvláštní třetí rozměr. Já byl nadšen, zbytek naší posádky si oddychl, protože celou cestu jsem je terorizoval prozpěvováním právě této písně.

Když Tomáš Martínek napsal o tanečních kracích Dave Gahana na Singles Tour, že to jsou dobře naučená gesta, která se nemění, o Exciter World Tour to platí také. I když tropické šílenství na čtyři, které frontman DM na pódiu při tomto turné předváděl, se nedá srovnat se "zabetonovaným" Gahanem z roku 1998, také tentokrát se jeho tanečky koncert od koncertu moc neliší. Ale proč také? Je to skvělé a vymýšlet na každý koncert něco speciálního není ani možné. V Halo jsme opět viděli tradiční "vykopávačku" a já měl poprvé pocit, že ten chorál, co zněl z haly směrem k nám, mě zřejmě odnese až na pódium.

Abych nezapomněl, pódium bylo v Zagrebu mnohem nižší než v Praze a Vídni, takže když si Gahan občas lehl na zem, všechno jsme krásně viděli. Po Halo následovalo Walking In

My Shoes a Christian Eigner poprvé ukázal, že on si bude bubnovat svou, ať se děje, co děje. Kdybych byl hudebník, asi bych teď napsal, že Christian celou dobu jamoval. Ale hudebník nejsem, tak jen napíšu, že nejen Walking, ale většinu písní, proložil hezkým sólem či nečekanou změnou rytmu, což se ale všem velice líbilo (i Daveovi s Martinem, kteří se na něj neustále otáčeli a smáli se).

Dream On od pražského koncertu zestárl o dva měsíce, takže fanoušci tuto píseň odzpívali na jedničku. A opět mi přišlo, jako by přidaná mezihra zněla úplně jinak než na předešlých koncertech. Nejen Christianovy bubny, ale také Martinova kytara a Peterův syntezátor si spíš hráli a zkoušeli, co všechno by se dalo použít. Po konci písničky najednou odešel Martin i Dave, ale za chvíli se vrátili a koncert tak mohl pokračovat.

Dnes již tradičním, ale stále velmi milým "Come on, Mart. We should play it close together" začalo When The Body Speaks. Kapela byla celou dobu opravdu ve výborné náladě a koncert si velice užívala a Dave Gahan téměř celé When The Body Speaks "prokecal". Když jsem se ptal před koncertem, jak to bude s focením, dostávalo se mi spíše negativních odpovědí. Najednou jsem zjistil, že kolem mě bleskají fotoaparáty zcela legálně, takže i já jsem vytáhl svůj bezzoomový automat Nikon a jal se zvětšit Davea a spol. na věky. When The Body Speaks byla vlastně jediná píseň společně s Dead Of Night, která se mi do koncertů na albu líbila. Je taková dojemná, odpočinková a (alespoň mě) nutí k přemýšlení. Takže tam tak stojím v první řadě a najednou jsem se přistihl, jak přemýšlím o něčem, co jsem nechal několik stovek kilometrů zpátky v Brně a jestli by se vyplnil scénář, který jsem na tento koncert kdysi vymyslel, kdyby k tomu byla možnost. Pak Dave ztišil halu, aby vynikl jeho závěrečný zpěv beze slov, ale stejně jako v Praze, i tady se našlo pár tupých hlav, kteří hrobové ticho brali jako jedinečnou možnost projevit se. Ve Vídni bylo opravdové ticho, jak se říká, že by i špendlík na zem slyšel spadnout. Inu, jiný kraj, jiný mrav.

Tomu, koho napadlo zařadit vedle sebe When The Body Speaks a Waiting For The Night, by se měl postavit pomník. Já osobně tyto písně raději prohodil, ale stejně patří Čekání na noc mezi moje nejoblíbenější okamžiky koncertu. Navíc skvělá videoprojekce, dle mého názoru po It's No Good nejlepší. Zejména v tom momentě, kdy kapka dopadne na vodní hladinu, kterou rozvíří...

Cestou na koncert jsme se bavili, jakou píseň si Martin Gore asi vybere jako první pomalou. V Istanbulu, kde dosud nikdy nehráli, představil Somebody. Také koncert v chorvatském Zagrebu byl pro DM historicky první a my očekávali další perličku. Tedy, přál jsem si asi nejvíc The Bottom Line nebo It Doesn't Matter Two, protože Surrender jsem si "stříhnu" už v Praze a Sister Of Night zase ve Vídni. Přiznám se, že podle prvních tónů jsem nebyl schopný identifikovat, o co vlastně jde a musel jsem počkat na první slova textu. V momentě, kdy už bylo vše jasné, jsem se podíval na Robieho, který stál kousek ode mě a jeho výraz mohu popsat snad jen jako nenávistný střídající se s pocitem absolutní bezmocnosti. Přece jenom devět koncertů a devětkrát Surrender je trochu smůla. Martin ale nic nedbal na Robertův názor a svůj první song odzpíval skvěle, opět trochu jinak než v Praze.

Breathe mi opět přišlo jiné než na předešlých koncertech, takové měkčí, řekl bych míň rockové. Těžko říct, co napsat více. Snad jen, že stále zařezávající se bariéra do mých žeber nebyla nic moc a že v této době jsem byl v Praze už "durch" (pro nebrňáky skrz na skrz) mokry, zatímco tady bylo vše v pořádku, protože v hale byla taková zima, že Gahan z

toho musel dostat zápal plic.

Freelove. Nemá cenu vůbec psát cokoliv o této písničce. Protože to, co se při ní událo, odsouvá vše ostatní do pozadí. Na závěr písně přistoupil Dave Gahan na okraj pódia a zavolał si z podpódia právě procházejícího člena ochranky. Vylezl mu na záda a zamířil si to přímo k fanouškům. Těžko říct, jak dlouho byl "mezi námi". Snad dvě minuty, snad tři. Prošel téměř celou první řadu a zastavil se samozřejmě i u nás. Mám pocit, že Toma (můj skvělý brněnský kamarád, který stál celou dobu vedle mě) brzo někdo přizabije, protože od soboty začíná každou větu slovy "Já jsem se ho dotknul". A byla to pravda. Po té, co se Dave konečně seznámil s Tomem, což byl zřejmě účel jeho cesty dolů, se nechal opět vysadit na pódium. Všichni byli jako v transu, jen si pamatuji Tomovu šibalskou poznámku "Opravdu chceš teď končit s parties?".

No nic, začínalo Enjoy The Silence a my se ještě vzpamatovávali z předešlých zážitků. "Enjoy" je vždy vrcholem večera. Stejně jsme byli duchem pořád ještě u Freelove, tak jen prozradím, že Dave se svými zády opřel o záda Martina a takto jej představil publiku.

I Feel You začalo velice netradičně. Dave vyzval Christiana o sólo na bicí a ten skutečně svého šéfa poslechl a zabubnoval něco fantastického. Celá kapela se semkla kolem Christiana, který bubnoval jako šílený. Dave dal svůj mikrofon přímo k bicím a ukázal Christianovi, kam má udeřit. Následovala neskutečná ohlušující rána a Dave okamžitě mikrofon stáhl a hned v obavách zkoušel, zda vůbec ještě funguje. Až za chvíli se ozvaly první tóny I Feel You a píseň tak mohla odstartovat do šíleného běsnění kapely i fanoušků. V té době už byly Jordan i Georga plně v naší moci s Tomem. Celý koncert jsme tancovali v první řadě přesně podle těchto vokalistek, na což se nám dostávalo častého mávání a mrkání. Dave padnul při této písni na kolena a později si lehl úplně.

Při In Your Room nám Dave vokalistky (zejména Jordan) na chvíli sebral a závěr písně zvládl v pokleku před Jordan, která opět všem dokázala, že "není žádný béčko" a závěrečným vokálním sólem zmrazila všechny přítomné.

Videoprojekce k It's No Good je něčím fantastickým. Člověk nikdy neví, zda se má dívat na Gahana nebo na plátno. U mě většinou výhrává velká videoprojekce a jen očkem sleduji, zda Gahan nevyvádí nějaké nepřístojnosti. A těch v Zagrebu tedy bylo. Jeho sexistické provokativní "ojždění" tyče od mikrofonu nebo abnormálně časté sahání do oněch míst. Nicméně až na potřetí jsem zjistil, jak klip vlastně končí. Pokud vás zajímalo jako mě, co se stane s Davem, když "jeho" servírka (říkejme jí třeba "Myšáček" :) odejde s Fletchem a Martinem, tak vezte, že Dave zůstává sám opuštěný v baru a smutně si položí hlavu na bar a zřejmě přemýšlí o všech promarněných příležitostech a o nespravedlnostech tohoto světa. Mezitím jsem po očku zahlédl Davea řádícího na levém reproduktoru.

I Feel Loved se samozřejmě nekonalo. Následoval tedy rovnou Personal Jesus, kde hlavní roli hrál (světe div se) Fletch. Nejdřív přistoupil blíž k okraji a začal boxovat proti imaginárnímu nepříteli, čehož jsme s Tomem bleskurychle využili a začali jsme boxovat proti Fletchovi. Tomu se zřejmě zalíbilo, že si ho někdo všiml a ve všech volných chvílích (co myslíte, kolik jich měl? :) zkoušel opět boxovat. Ale odvahu slézt za námi dolů neměl. :-) Jen asi uprostřed písně toho musel na vteřinku nechat, protože celou halu rázně upozornil, že teď tedy bude hrát on a všichni s napjetím čekali, zda se tedy pozná, jestli má klávesy vůbec zapnuté. Měl. Zmáčkl (jedním prstem) nějaký knoflík na svých drahých syntezátorech, čímž ale celá Fletchova show skončila a on šel dál boxovat.

Kapela se po konci Personalu rozloučila a za chvíli se na pódium vrátil Martin, aby odzpíval své Home. Nevím proč, ale tato píseň mi nikdy nepřirostla moc k srdci a tak jsem se spíš zabýval představou, jaká to bude fantazie, až Depeche Mode jako příští píseň zahrají Condemnation místo Cleanu. Jenže chorál devítitisíců depešáckých hlasivek mě opět přesvědčil, že na této písni asi něco bude.

Pak najednou slyším Tomovu hlášku "Tak to je v [censored], je tady Fletch" a už i mně je jasné, že Condemnation uslyším až doma. Dave vyzval Fletche, aby následující píseň odstartoval on. Ten se ho pro jistotu ještě třikrát překvapeně zeptal, jestli to opravdu může začít a když už to vypadalo, že Dave si to raději odehraje sám, Andy s výrazem dítěte, když mu dáte novou hračku, spustil Clean. Samozřejmě celá tato scénka byla pečlivě připravená a bravurně zahraná.

Blížil se konec koncertu a před námi byly už jen dvě písně. Dave kupodivu nepronесl památná slova "Well, we have couple more songs for you", ale Black Celebration stejně začalo a dokonalá videoprojekce jen dokreslovala nadlidský výkon Dave Gahana a jeho party. Ten lítal po pódiu jako šílený a neustále hecoval už tak téměř explodující publikum.

Never Let Me Down Again je už dlouhou řadu let mojí nejoblíbenější písničkou. Ještě než se ozvaly první tóny, hala už měla ruce nad hlavou a mávala s nimi doprava, doleva. Dave i celá kapela se rozhodli zřejmě na jevišti vypustit duši a vložili do této závěrečné písně poslední zbytky sil. Měl jsem takovou radost, takový pocit štěstí, že jsem chytil Toma za ramena. V tom momentě Tom chytil za ramena Sandru, ta Míru, ten Robieho a tak dál až zkrátka celá první řada, na kterou se nalepili i chápací lidé z řady druhé, stála v pozici "Nagano" a zaklesnutá do sebe se klátila zleva doprava. Vypadalo to, že něco takového Depeche Mode ještě nezažili, protože na to koukali opravdu překvapeně, ale přesto šťastně. Po klasickém rozmávání haly koncert skončil.

Zbývala jen děkovačka, ne tak dlouhá jako v Praze, ale rozhodně delší než ve Vídni. Dave poslal pár posledních polibků do publika a my se rozloučili s "našimi" vokalistkami. Snad to se turné blížilo ke svému závěru, snad to bylo tím, že malá přeplněná hala připravila Depeche Mode neopakovatelnou pohodovou přátelskou atmosféru, snad to bylo tím, že jsme všechny naše starosti nechali v Česku a tento koncert jsme si přijeli opravdu užít, zagrebský koncert byl, alespoň pro mne, tím nejlepším, který jsem z Exciter Tour viděl. Pokud jsem Praze dával 10/10, dávám Zagrebu 12/10.

Snad jsem přítomné moc nenaštal příznáním, že první poslech Exciteru ve mně vyvolal spíše zklamání a nebo si vás nerozhněval kvůli poznámkám k Fletcherově koncertní roli. Víím, je vás tady mnoho, kteří viděli mnohem víc koncertů než já a myslíte si, jak já můžu něco psát, na základě pouhých tří exciterovských koncertů, ale koncert v Zagrebu byl opravdu něčím výjimečným.

Koncerty v roce 2002? Vypadá to, že ano!

Členové Depeche Mode rozhodně na nějaký rozchod nemyslí, konec roku 2001 měli podle našich informací slavit společně v New Yorku. Každopádně máme informaci týkající se koncertů v letošním roce. Více informací ve článku.

Máme zatím oficiálně nepotvrzenou informaci, ale z důvěryhodného zdroje, že Depeche Mode plánují udělat rozšíření Exciter Tour v délce zhruba jednoho měsíce. Mluví se pouze o Evropě. Turné by mělo začít v červnu v Paříži, další téměř jisté město je i Hamburg. Praha zatím zmíněna nebyla, necháme se tedy překvapit.

Je otázkou proč právě Evropa?

Netvrdím, že v USA nebo někde jinde jsou horší fanoušci než v Evropě, ale tady u nás je na většině koncertů místo na stání a pořádný kotel. O tom se americkým fanouškům může jen zdát a určitě je pro skupinu příjemnější hrát před rozžhaveným davem fanoušků než před sedícím publikem (než mne někdo napadne - vím že za to v USA nemohou fanoušci, ale prostě to tam tak už chodí).

Je také možné, že si Depeche Mode vyberou jen větší stadiony a koncerty se budou konat na nich, místo v halách. V Hamburku bylo 8.9.2001 přes 65.000 fanoušků, tak proč si to nezopakovat.

Ihned jak se objeví nějaké další informace vás budeme informovat, protože jak ukazuje situace z dřívějška, němci jsou stále schopni zkoupit všechny vstupenky na koncert za dva dny, tak aby bylo vůbec kam jet (pokud DM nezahrají u nás) ;-)

Existuje pirátské CD, na kterém jsou kompletně všechny písně, které byly postupně zahrány na Exciter Tour.

01. Easy Tiger - Dream On Intro
02. The Dead of Night
03. Halo
05. Walking in my Shoes
06. Dream On
07. When the Body Speaks
08. Dressed in Black
09. Waiting for the Night
10. Judas
11. The Bottom Line
12. Somebody
13. Breathe
14. Freeloze
15. Enjoy the Silence
16. I Feel You
17. In Your Room
18. It's No Good

19. Personal Jesus
 20. World Full of Nothing
 21. Surrender
 22. Sister of Night
 23. It Doesn't Matter Two
 24. Home
 25. Clean
 26. Condemnation
 27. Black Celebration
 28. I Feel Loved
 29. Never Let Me Down Again
 30. Condemnation – zpívá Gore
- z koncertů:
- 26/09 Cologne
 - 27/06 New York
 - 05/11 Mannheim
 - 28/07 Vancouver
 - 21/09 Stockholm
 - 09/10 Paris
 - 15/06 Montreal

v případě zájmu kontaktujte DMF.

FC NEWS

Tábor 2002

Od pátku 5.7. 2002 do soboty 13.7. se koná letní depešácký tábor v letním turistickém rekreačním zařízení U Můstku u obce Podolí 1 asi 15km od Písku. Je to 1km od Vltavy u podolského mostu v krásné přírodě. 90 míst je v jednopatrových dřevěných chatkách s kuchyňkou. V chatě je elektřina a světlo. V rekreačním středisku jsou sprchy s teplou vodou, splachovací WC, restaurace, kulečnická a sál. Jídlo zabezpečeno. V areálu je rybníček, 1km od Orlické přehrady. Cena za osobu je 700,- Kč. V případě zájmu se ozývejte do 31.5.2002 na telefon 0608/049 712 nebo pište na adresu:

Jirka Čechota
Na pěníku 428
397 01 Písek

V případě zájmu můžete také kontaktovat fan club SMSskou nebo emailem. Doufáme, že účast bude hojná.

Stále máte možnost vstoupit do fan klubu BONG. Jestliže někdo máte zájem, bližší informace sdělíme na emailu nebo telefonu. Členství je \$25.

Dále bychom Vám chtěli poděkovat všem, kteří nám poslali přání k vánocům nebo k Novému roku. Stejně tak i my Vám přejeme mnoho úspěchů v roce 2002.

Rubrika TOP album se pro malý zájem nebude objevovat v každém čísle, ale jednou za čas.

Zde jsou výsledky:

TOP ALBUM – Exciter
TOP TEXT – Shine
TOP VIDEO – Freelove
TOP SONG – I Feel Loved
TOP REMIX – Route 66 – Casualty

Za minulý rok jsme vylosovali 3 z vás, kteří obdrží ceny (trička, přívěšek).

Změna tel. čísla na pobočce Slovensko. Nové číslo je +421 / 43 42 87 211 (Richard Debnar).

Informace pro soutěživé typy – fan club DMF dodal ceny do soutěží, které probíhají na stránkách www.depechemode.cz a www.dmsite.sk

Často se ptáte na srazy organizované fc DMF. Rozhodli jsme se letos zorganizovat pouze 1 velký sraz, který bude na konci listopadu pro velký úspěch znovu v klubu Hvězda. Samozřejmě vás budeme informovat o různých dalších srazech i nadále. To vše i na webových stránkách.

V případě rozšíření turné na léto letošního roku a koncertování DM v přílehlých zahraničních městech, bude DMF pravděpodobně organizovat zájezd na některý z těchto koncertů, kde zajistíme, jak dopravu tak lístek. Předběžný zájem prosím hlase, abyste nám ulehčili situaci.

SOUTĚŽ:

Jelikož dlouho nebyla v Halo žádná soutěž, rozhodli jsme se pozvednout Vám „morálku“ a jednu takovou uspořádat.

Ceny si každý může vybrat z následujícího výběru:

- 1) jakýkoliv CD/SP singl z Exciteru nebo
- 2) jakékoliv LP, CD, MC vydané oficiálně od DM nebo
- 3) jakýkoliv nosič z připravovaného Exciter Tour (CD/DVD/MC/Video) nebo
- 4) tričko, přívěšek a čepici

Otázky:

- 1) Jak se jmenuje první oficiálně vydané live video ?
- 2) Kterou skladbu reprezentuje zkratka NLMDA ?
- 3) Kolik vydalo DM singlů s označením BONG ?
- 4) S kterou skladbou vystoupili DM při předávání cen MTV 2001 ?
- 5) Kdo remixoval singlovou verzi Freeloze ?

Losování bude 30.6.2002. Odpovědi můžete posílat SMSkou, emailem nebo dopisem. Stačí napsat odpovědi + evidenční číslo.

FC SHOP

KALENDÁRE DM NA ROK 2002 25. 10. 2001

Po sérii depešáckých kalendářů z minulých roků, vám fanclub Depeche Mode Friends ponúka možnosť objednania nových kalendářů na rok 2002. Žiadosti posielajte na email dmf@seznam.cz, alebo objednávajte telefonicky (ČR): +420 (0) 602 - 373 822 +420 (0) 603 - 420 937 +420 (0) 608 - 208 342. Cena je 300,- Kč/ks (pre Slovensko 400,- Sk/ks).

Stále můžete objednávat vše, co jsme nabízeli v Halo 26, 27, 28.

Také nabízíme všechny 4 singly z Exciteru a rovněž si můžete u nás již teď objednávat album Exciter Tour Live.

Nabízíme:

- Exciter Promo TV 2001 – II : záběry z TV, živé klipy a všechny 4 videoklipy z Exciteru.
- Promo CD všech remixů z promo vinylů singlů Exciter.
- Možnost získat překlady všech textů DM.
- Video Exciter Tour – Praha a Vídeň, Zagreb
- Video Devotional Tour – Budapešť
- 2CD Exciter Tour – Boston a LA.

Nabízíme dále možnost zakoupení 5 druhů barevných triček DM (350,- Kč) – motivy:

- singles 81-85 / řetěz Master and Servant
- get the balance right
- kříž SOFAD
- Exciter motiv
- Žárovka In Your Room
- Dále 3 druhy nášivek (100,- Kč): SOFAD/Enjoy the Silence/nápis Depeche Mode, černý kulich (300,- Kč) s devotional nápisem DM.

DM PÁRTY

EXCITER Party (new years depeche mode party 2002)

Dátum: 23. března 2002 (sobota) Miesto akcie: BRATISLAVA - DUNA Začiatok akcie: 20:00 hod. Vstupné: 99,-Sk Akcie: veľkoplošná videoprojekcia, koncert skupiny
Prezentace nového klipu Goodnight Lovers. Možné prezentování nového Live Exciter.
Prodej originálů MuteShop. Prodej nových triček, atd.

- Klub SIDIA Olomouc 27.4.2002 od 9:00 do 4:00
 - Živé vystoupení P. Muka
 - Velkoplošná videoprojekce
 - Tanečnice po celou noc
 - Světelná show
 - Živé vystoupení kapely (revival)
 - tombola
 - Vstupné v předprodeji
 - pro členy fan klubu zvýhodněné vstupné

23.02.2002	BRNOMERSEY music club	MORE THAN A PARTY IV.
01.03.2002	Trnava	IBIZA CLUB
23.03.2002	Praha UZI	Depeche Mode Party
22.06.2002	Příbram	Junior klub DM party